

راز شعر

هیچ کس نمی‌داند

شعر، کی می‌آید باز

پیش شاعران حتی

ناگشوده است این راز

شعر، مثل یک رؤیا

می‌خزد به خواب ما

نرم و شاد و بازیگوش

مثل بوی شب بوها

شعر، اتفاقی خوش

توی ذهن شاعرهاست

شعر اتفاقی هم

کار شاعران، تنهاست

من که شاعرم حتی

پی نبردهام اصلاً

آن که راز شعرم چیست

پس تو هم مپرس از من

راز شعر، تا دنیااست

ناگشوده می‌ماند

مثل خواب آشفته

نا سروده می‌ماند.